

Blessed Are the Peacemakers

By Elder Gary E. Stevenson
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Autuaita rauhantekijät

Vanhin Gary E. Stevenson
kahdentoista apostolin koorumista

October 2025 general conference

*Peacemaking still begins in the most basic place—
 in our hearts. Then in homes and families.*

Welcome to general conference. How grateful we are to be gathered.

As we anticipate these conference proceedings, we are acutely aware of the weeks leading up to it. We realize that our hearts are mourning loss, and some feel uncertainty caused by violence or tragedy throughout the world. Even devout people gathered in sacred spaces—including our hallowed chapel in Michigan—have lost their lives or loved ones. I speak from my heart, realizing that many of your hearts are burdened by what you, your families, and our world have undergone since last general conference.

Capernaum in Galilee

Imagine with me you are a young teenager in Capernaum, near the Sea of Galilee, during the ministry of Jesus Christ. Word spreads of a rabbi—a teacher—whose message draws multitudes. Neighbors plan to travel to a mount overlooking the sea to hear Him.

You join others walking the dusty roads of Galilee. Upon your arrival, the large crowd gathered to hear this Jesus surprises you. Some quietly whisper, “Messiah.”

You listen. His words touch your heart. On the long walk home, you choose quiet over conversation.

Rauhan rakentaminen alkaa yhä kaikkein yksinkertaisimmasta paikasta – omasta sydämeistä – sitten kodista ja perheestä.

Tervetuloa yleiskonferenssiin. Kuinka kiitollisia olemmekaan, että voimme olla koolla.

Kun odotamme näitä konferenssikokouksia, olemme hyvin tietoisia konferenssia edeltäneistä viikoista. Ymmärrämme, että sydämemme suree menetyksiä, ja jotkut tuntevat epävarmuutta, jonka väkivalta tai murhenäytelmät eri puolilla maailmaa ovat aiheuttaneet. Jopa monet hartaat ihmiset, jotka ovat kokoontuneet pyhiin paikkoihin – kuten pyhään kappeliimme Michiganissa – ovat menettäneet henkensä tai rakkaitaan. Puhun sydämeistäni ymmärtäen, että teidän monien sydäntä kuormittaa se, mitä te, perheenne ja maailmamme ovat kokeneet viime yleiskonferenssin jälkeen.

Kapernaum Galileassa

Kuvittele kanssani, että olet nuori teini-ikäinen Kapernaumissa, lähellä Galileanjärveä, Jeesuksen Kristuksen palvelutehtävän aikaan. Sana leviää rabbista – opettajasta – jonka sanoma vetää puoleensa väkijoukkoja. Naapurit aikovat matkata kuulemaan Häntä vuorelle, josta on näkymä merelle.

Liityt muiden joukkoon, jotka kulkevat Galilean pölyisiä teitä. Saapuessasi paikalle yllätyt suuresta väkijoukosta, joka on kokoontunut kuulemaan tätä Jeesusta. Jotkut kuiskaavat hiljaa ”Messias.”

Kuuntelet. Hänen sanansa koskettavat sydäntäsi. Pitkällä kävelymatkalla kotiin valitset keskustelun sijaan hiljaisuuden.

You ponder wondrous things—things that transcend even the law of Moses. He spoke of turning the other cheek and loving your enemies. He promised, “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

In your reality, as you feel the weight of difficult days—uncertainty and fear—peace feels distant.

Your pace quickens; you arrive home breathless. Your family gathers; your father asks, “Tell us what you heard and feel.”

You share that He invited you to let your light shine before others, to seek righteousness even when persecuted. Your voice catches as you repeat, “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

You ask, “Can I truly become a peacemaker when the world is in commotion, when my heart is filled with fear, and when peace seems so far away?”

Your father glances at your mother and answers gently, “Yes. We begin in the most basic place—in our hearts. Then in our homes and families. As we practice there, peacemaking can spread to our streets and villages.”

Fast Forward 2,000 Years

Fast forward 2,000 years. No need to imagine—this is our reality. Although the pressures felt by today’s rising generation differ from those of the young person in Galilee—polarization, secularization, retaliation, road rage, outrage, and social media pile-ons—both generations face cultures of conflict and tension.

Gratefully, our young men and women are similarly drawn to their Sermon-on-the-Mount moments: seminary, For the Strength of Youth conferences, and Come, Follow Me. Here they receive the same enduring invitations from the Lord: to let their light shine before others, to seek righteousness even when persecuted, and to love their enemies.

They also receive encouraging words from living prophets of the Restoration: “Peacemakers needed.” Disagree without being disagreeable. Replace contention and pride with forgiveness and love. Build bridges of cooperation and understanding, not walls of prejudice or segregation.

Pohdit ihmeellisiä asioita – asioita, jotka ovat suurempia kuin jopa Mooseksen laki. Hän puhui toisen posken kääntämisestä ja vihollisten rakastamisesta. Hän lupasi: ”Autuaita rauhantekijät: he saavat Jumalan lapsen nimen.”

Kun omassa todellisuudessaasi tunnet vaikeiden päivien painon – epävarmuuden ja pelon – rauha tuntuu kaukaiselta.

Kiirehdit askeleitasi ja saavut kotiin hengästyneenä. Perheesi kerääntyy koolle, ja isä kysyy: ”Kerro meille, mitä kuulit ja tunsit.”

Kerrot, että Hän kutsui sinua antamaan valosi loistaa muille, etsimään vanhurskautta silloinkin, kun sinua vainotaan. Äänesi murtuu, kun toistat: ”Autuaita rauhantekijät: he saavat Jumalan lapsen nimen.”

Kysyt: ”Voinko todella tulla rauhantekijäksi, kun maailma on levottomuuden vallassa, kun sydämeni on täynnä pelkoa ja kun rauha tuntuu olevan niin kaukana?”

Isäsi vilkaisee äitiäsi ja vastaa lempeästi: ”Kyllä. Aloitamme kaikkein yksinkertaisimmasta paikasta – omasta sydämestämme, sitten kodistamme ja perheestämme. Kun harjoittelemme siellä, rauhanrakentaminen voi levitä kaduillemme ja kylillemme.”

Siirrytäänpä ajassa 2 000 vuotta eteenpäin

Siirrytäänpä ajassa 2 000 vuotta eteenpäin. Ei tarvitse kuvitella – tämä on todellisuuttamme. Vaikka nykypäivän nousevan sukupolven kokevat paineet eroavat Galilean nuoren kokemista paineista – polarisaatio, maallistuminen, kostoimet, aggressiivinen ajotapa, raivo ja sosiaalisen median hyökkäykset – molemmat sukupolvet kohtaavat konfliktien ja jännitteiden kulttuureja.

Onneksi nuoret miehemme ja nuoret naiset tuntevat samanlaista vetoa omiin vuorisaarnahetkiinsä: seminaariin, Nuorten voimaksi-konferensseihin ja Tule ja seuraa minua-ohjelmaan. Täällä he saavat samat kestävät kutsut Herralta: anna valosi loistaa muille, etsi vanhurskautta silloinkin, kun sinua vainotaan, ja rakasta vihamiehiäsi.

He saavat rohkaisevia sanoja myös palautuksen eläviltä profeetoilta: ”Rauhantekijöitä tarvitaan.” Olkaa eri mieltä olematta eripuraisia. Korvatkaa kiistely ja ylpeys anteeksiannolla ja rakkaudella. Rakentakaa yhteistyön ja ymmärryksen siltoja, älkää ennakkoluulojen tai erottelun

And the same promise: “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

The hearts of today’s rising generation are filled with a testimony of Jesus Christ and a hope for the future. Yet they too ask, “Can I truly become a peacemaker when the world is in commotion, my heart is filled with fear, and peace seems so far away?”

The resounding response is once again yes! We embrace the words of the Savior: “Peace I leave with you, my peace I give unto you. ... Let not your heart be troubled, neither let it be afraid.”

Today, peacemaking still begins in the most basic place—in our hearts. Then in homes and families. As we practice there, peacemaking will spread into our neighborhoods and communities.

Let’s further consider these three places where a modern-day Latter-day Saint makes peace.

Peacemaking in Our Hearts

The first is in our hearts. A visible element of Christ’s ministry demonstrates how children were drawn to Him. Therein lies a clue. Looking into the pure and innocent peacemaking heart of a child can be an inspiration for our hearts. Here is how several Primary-age children answered “What does it look like to be a peacemaker?”

I share their responses straight from their hearts! Luke said, “Always help others.” Grace shared how important it is to forgive each other, even when it doesn’t feel fair. Anna said, “I saw someone who didn’t have anyone to play with, so I went to play with her.” Lindy reflected that to be a peacemaker is to help others. “Then you pass it on. It will just keep going on and on.” Liam said, “Don’t be mean to people, even if they are mean to you.” London exclaimed, “If someone teases or is mean to you, you say, ‘Please stop.’” Trevor observed, “If there is one donut left and you all want it, you share.”

These children’s responses are evidence to me that we are all born with divine inclinations toward kindness and compassion. The gospel

muureja. Ja sama lupaus: ”Autuaita rauhantekijät: he saavat Jumalan lapsen nimen.”

Tämän päivän nousevan sukupolven sydämet ovat täynnä todistusta Jeesuksesta Kristuksesta ja toivoa tulevaisuudesta. Silti hekin kysyvät: ”Voinko todella tulla rauhantekijäksi, kun maailma on levottomuuden vallassa, sydämeni on täynnä pelkoa ja rauha tuntuu olevan niin kaukana?”

Raikuva vastaus on jälleen kerran kyllä! Me otamme vastaan Vapahtajan sanat: ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille –. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.”

Tänä päivänä rauhan rakentaminen alkaa yhä kaikkein yksinkertaisimmasta paikasta – omasta sydämestämme, sitten kodista ja perheestä. Kun harjoittelemme siellä, rauhanrakentaminen leviää naapurustoomme ja yhteiskuntaamme.

Tarkastellaanpa tarkemmin näitä kolmea paikkaa, joissa nykyajan myöhempien aikojen pyhä rakentaa rauhaa.

Rauhanrakentaminen sydämessämme

Ensimmäinen paikka on sydämessämme. Yksi Kristuksen palvelutehtävän näkyvä osatekijä osoittaa, kuinka lapset tunsivat halua olla Hänen lähellään. Siinä on vihje. Lapsen puhtaasta ja viattoman rauhaa rakentavan sydämen tarkasteleminen voi olla innoituksena omalle sydämelle. Näin muutamat alkeisyhdistysikäiset lapset vastasivat kysymykseen ”Millaista on olla rauhantekijä?”

Luen heidän vastauksensa, jotka tulivat suoraan heidän sydämestään! Luke sanoi: ”Auttaa aina muita.” Grace kertoi, kuinka tärkeää on antaa anteeksi toisilleen, vaikka se ei tuntuisikaan reilulta. Anna kertoi: ”Näin jonkun, jolla ei ollut ketään leikkikaveria, joten menin leikkimään hänen kanssaan.” Lindy pohti, että rauhantekijänä oleminen on muiden auttamista. ”Sitten tekee samaa muille. Se vain jatkuu ja jatkuu.” Liam sanoi: ”Älä ole ilkeä muille, vaikka he olisivatkin ilkeitä sinulle.” London huudahti: ”Jos joku kiusaa sinua tai on sinulle ilkeä, sano: ’Ole kiltti ja lopeta.’” Trevor huomautti: ”Jos jäljellä on yksi donitsi ja kaikki haluavat sen, te jaatte sen.”

Näiden lasten vastaukset ovat minulle todiste siitä, että meillä kaikilla on syntyessämme jumallinen taipumus ystävällisyyteen ja myötätun-

of Jesus Christ nurtures and knits these divine traits, including peacemaking, into our hearts, blessing us in this life and the next.

Peacemaking at Home

Second, building peacemaking in our homes by using the Lord's pattern to influence our relationships with one another: persuasion, long-suffering, gentleness, kindness, meekness, and love unfeigned.

Here is an inspiring story that demonstrates how one family made peacemaking a family affair, putting these principles into practice.

Children in this family were struggling in their relationship with an adult whose demeanor was often grumpy, condescending, and curt. The children, hurt and frustrated, began to wonder if the only way forward was to mirror that same mean-spirited behavior.

One evening the family spoke openly together about the tension and the toll it was taking. And then an idea emerged—not just a solution but an experiment.

Instead of responding with silence or retaliation, the children would do something unexpected: they would respond with kindness. Not just polite restraint but a deliberate, heartfelt outpouring of kind words and thoughtful deeds, no matter how they were treated in return. All agreed to try it for a set time, after which they'd regroup and reflect.

Though some were hesitant at first, they committed to the plan with genuine hearts.

What happened next was nothing short of remarkable.

The cold exchanges began to thaw. Smiles replaced scowls. The adult, once distant and harsh, began to change. The children, empowered by their choice to lead with love, found joy in the transformation. The change was so profound that the planned follow-up meeting was never needed. Kindness had done its quiet work.

In time, true bonds of friendship were formed, lifting everyone. To be peacemakers, we forgive others and deliberately build others up instead of tearing them down.

toon. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi ravitsee ja kasvattaa sydämeemme näitä jumalallisia ominaisuuksia, kuten rauhantekijänä olemista, siunaten meitä tässä elämässä ja tulevassa.

Rauhanrakentaminen kotona

Toiseksi, rakentakaamme kodissamme rauhaa käyttämällä Herran mallia vaikuttaa keskinäisiin suhteisiimme: taivuttelu, pitkämielisyys, lempeys, ystävällisyys, sävyisyys ja vilpittömä rakkaus.

Tässä on innoittava kertomus, joka osoittaa, kuinka eräs perhe teki rauhanrakentamisesta perheen tavoitteen ja pani nämä periaatteet käytäntöön.

Tämän perheen lapsilla oli vaikeuksia suhteessaan erääseen aikuiseen, jonka käytös oli usein äreää, alentuvaa ja tylyä. Lapset alkoivat loukkaantuneina ja turhautuneina miettiä, oliko ainoa tapa edetä se, että hekin käyttäytyisivät samalla ilkeällä tavalla.

Eräänä iltana perhe puhui avoimesti jännitteistä ja niiden vaatimasta verosta. Sitten syntyi ajatus – ei vain ratkaisu vaan kokeilu.

Sen sijaan että lapset vastaisivat vaikenemalla tai kostamalla, he tekisivät jotakin odottamatonta: he vastaisivat ystävällisesti. Ei vain kohteliaan pidättyvästi, vaan lausumalla tarkoituksellisen sydämellisiä, ystävällisiä sanoja ja tekemällä huomaavaisia tekoja riippumatta siitä, miten heitä kohdeltiin vastineeksi. Kaikki sopivat kokeilevan-sa sitä tietyn ajan, jonka jälkeen he kokoontuivat uudelleen ja pohtisivat asiaa.

Vaikka jotkut aluksi epäröivät, he sitoutuivat suunnitelmaan vilpittömin sydämin.

Se, mitä seuraavaksi tapahtui, oli suorastaan hämmästyttävää.

Kylmä ilmapiiri alkoi lämmetä. Murjotukset korvautuivat hymyillä. Aikuinen, joka oli ennen ollut etäinen ja ankara, alkoi muuttua. Lapset, jotka saivat voimaa valinnastaan toimia rakkauten johtamina, kokivat iloa muutoksesta. Muutos oli niin syvä, ettei suunniteltua seurantakokousta koskaan tarvittu. Ystävällisyys oli tehnyt hiljaisen työnsä.

Aikanaan muodostui todellisia ystävyyden siteitä, jotka kohottivat kaikkia. Rauhantekijöinä me annamme anteeksi muille ja kohotamme tietoisesti muita sen sijaan että lannistaisimme heitä.

Peacemaking in Our Communities

Third, peacemaking in our communities. In the troubled years of World War II, Elder John A. Widtsoe taught: “The only way to build a peaceful community is to build men and women who are lovers and makers of peace. Each individual, by that doctrine of Christ ... holds in his hands the peace of the [whole] world.”

The following story beautifully illustrates that precept.

Several years ago, two men—a Muslim imam and a Christian pastor from Nigeria—stood on opposite sides of a painful religious divide. Each had suffered deeply. And yet, through the healing power of forgiveness, they chose to walk a path together.

Imam Muhammad Ashafa and Pastor James Wuye became friends and unlikely partners in peace. Together they established a center for interfaith mediation. They now teach others to replace hatred with hope. As two-time nominees for the Nobel Peace Prize, they recently became inaugural recipients of the Commonwealth Peace Prize.

These former enemies now travel side by side rebuilding what was broken, living witnesses that the Savior’s invitation to be peacemakers is not only possible—it is powerful.

When we come to know the glory of God, then we “will not have a mind to injure one another, but to live peaceably.” In our congregations and our communities, may we choose to see one another as children of God.

A One-Week Peacemaker Plan

In summary, I offer an invitation. Peacemaking demands action—what might that be, for each of us, starting tomorrow? Would you consider a one-week, three-step peacemaker plan?

A contention-free home zone: When contention starts, pause and reboot with kind words and deeds.

Digital bridge building: Before posting, replying, or commenting online, ask, Will this build a bridge? If not, stop. Do not send. Instead,

Rauhanrakentaminen yhteiskunnassamme

Kolmanneksi rauhanrakentaminen yhteiskunnassamme. Toisen maailmansodan levottomina vuosina vanhin John A. Widtsoe opetti: ”Ainoa tapa rakentaa rauhanomainen yhteiskunta on kasvattaa miehiä ja naisia, jotka rakastavat rauhaa ja ovat rauhanrakentajia. Kristuksen – – opin mukaisesti jokainen ihminen pitää [koko] maailman rauhaa käsissään.”

Seuraava kertomus havainnollistaa tätä käskyä kauniisti.

Useita vuosia sitten kaksi miestä – muslimi-imaami ja kristitty pastori Nigeriasta – seisovat tuskallisen uskonnollisen kuilun vastakaisilla puolilla. Kumpikin oli kärsinyt syvästi. Silti anteeksiannon parantavan voiman avulla he päättivät kulkea polkua yhdessä.

Imaami Muhammad Ashafasta ja pastori James Wuyesta tuli ystäviä ja epätodennäköisiä kumppaneita rauhan puolesta. Yhdessä he perustivat uskontojen välisen sovittelukeskuksen. Nykyään he opettavat muita korvaamaan vihan toivolla. He ovat olleet kaksi kertaa ehdolla Nobelin rauhanpalkinnon saajiksi, ja äskettäin heistä tuli Commonwealthin rauhanpalkinnon ensimmäiset saajat.

Nämä entiset viholliset kulkevat nyt rintarinnan ja rakentavat uudelleen sitä, mikä oli särkynyt, elävänä todistuksena siitä, että Vapahtajan kutsu olla rauhantekijä on paitsi mahdollinen – se on voimallinen.

Kun opimme tuntemaan Jumalan kirkkauden, silloin meillä ”[ei] ole halua vahingoittaa [toisiamme] vaan elää rauhassa”. Päättäkäämme seurakunnissamme ja yhteisöissämme nähdä toisemme Jumalan lapsina.

Yhden viikon rauhanrakentamisen suunnitelma

Yhteenvetona esitän kutsun. Rauhanrakentaminen vaatii toimintaa – mitä se voisi olla meidän kunkin kohdalla huomista alkaen? Voisitko harkita viikon mittaista kolmivaiheista rauhanrakentamisen suunnitelmaa?

Kiistoista vapaa kotialue: Kun kiistely alkaa, pysähdy ja käynnistä tilanne uudelleen ystävällisin sanoin ja teoin.

Digitaalinen sillanrakennus: Ennen kuin julkaisit, vastaat tai kommentoit verkossa, kysy: ”Rakentaako tämä sillan?” Jos ei, pysähdy. Älä

share goodness. Publish peace in the place of hate.

Repair and reunite: Each family member could seek out a strained relationship in order to apologize, minister, repair, and reunite.

Conclusion

It has been a few months since I felt an undeniable impression leading to this message: “Blessed Are the Peacemakers.” In conclusion, may I share impressions that have pressed upon my heart over this time.

Peacemaking is a Christlike attribute. Peacemakers are sometimes labeled naive or weak—from all sides. Yet, to be a peacemaker is not to be weak but to be strong in a way that the world may not understand. Peacemaking requires courage and compromise but does not require sacrifice of principle. Peacemaking is to lead with an open heart, not a closed mind. It is to approach one another with extended hands, not clenched fists. Peacemaking is not a new thing, hot off the press. It was taught by Jesus Christ Himself, both to those in the Bible and the Book of Mormon. Peacemaking has since been taught by modern-day prophets from the earliest days of the Restoration even to this day.

We fulfill our divine role as children of a loving Heavenly Father as we strive to become peacemakers. I bear testimony of Jesus Christ, who is the Prince of Peace, the Son of the living God, in the name of Jesus Christ, amen.

lähetä. Jaa sen sijaan jotakin hyvää. Julista vihan sijaan rauhaa.

Korjaa ja lähenny jälleen: Jokainen perheenjäsen voisi etsiä kireän suhteen, pyytää anteeksi, palvella, korjata ja lähentyä jälleen.

Lopuksi

On kulunut muutama kuukausi siitä, kun tunsin kiistattoman vaikutelman, joka johti tähän sanomaan: ”Autuaita rauhantekijät.” Saanen lopuksi kertoa vaikutelmista, jotka ovat painaneet sydäntäni tänä aikana.

Rauhanrakentaminen on Kristuksen kaltainen ominaisuus. Rauhantekijöitä leimataan toisinaan naiiveiksi tai heikoiksi – joka puolelta. Rauhantekijänä oleminen ei kuitenkaan tarkoita heikkoutta, vaan vahvuutta tavalla, jota maailma ei ehkä ymmärrä. Rauhanrakentaminen edellyttää rohkeutta ja myönnetyksiä, mutta se ei edellytä periaatteiden uhraamista. Rauhanrakentaminen on johtamista avoimin sydämin, ei suljetuin mielin. Se on sitä, että lähestymme toisiamme ojennetuin käsin, emme puristetuin nyrkein. Rauhanrakentaminen ei ole mikään uusi asia, joka on juuri tullut painosta. Jeesus Kristus itse opetti sitä sekä Raamatun että Mormonin kirjan ihmisille. Nykyajan profeetat ovat sittemmin opettaneet rauhanrakentamista palautuksen varhaisimmista ajoista aina tähän päivään asti.

Me täytämme jumalallisen tehtävämme rakastavan taivaallisen Isän lapsina, kun pyrimme tulemaan rauhantekijöiksi. Todistan Jeesuksesta Kristuksesta, joka on Rauhan Ruhtinas, elävän Jumalan Poika. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen.